

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 7

Vydána dne 22. března 1980

Cena Kč

OBSAH:

30. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Všeobecných podmínkách specializace a kooperace výroby mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci (VPSK RVHP)
Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

30

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. ledna 1980

o Všeobecných podmínkách specializace a kooperace výroby mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci (VPSK RVHP)

Na 88. zasedání Výkonného výboru Rady vzájemné hospodářské pomoci byly dne 18. ledna 1979 schváleny Všeobecné podmínky specializace a kooperace výroby mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci (VPSK RVHP).

Federální shromáždění Československé socialistické republiky vyslovilo se Všeobecnými podmínkami specializace a kooperace výroby souhlas a prezident Československé socialistické republiky je ratifikoval.

Všeobecné podmínky specializace a kooperace

výroby vstoupily pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 1. ledna 1980.

Všeobecnými podmínkami specializace a kooperace výroby jsou kromě Československé socialistické republiky vázány Bulharská lidová republika, Republika Kuba, Maďarská lidová republika, Mongolská lidová republika, Německá demokratická republika, Polská lidová republika, Rumunská socialistická republika, Vietnamská socialistická republika a Svaz sovětských socialistických republik.

Slovenský překlad textu Všeobecných podmínek specializace a kooperace se vyhláší současně.*j

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

*j Zde se uveřejňuje český překlad.

VŠEOBECNÉ PODMÍNKY

specializace a kooperace výroby mezi organizacemi členských států RVHP (VPSK RVHP)

Oddíl I

Obecná ustanovení

§ 1

1. Tyto Všeobecné podmínky se vztahují na mnohostranné občanskoprávní smlouvy o specializaci a kooperaci výroby uzavírané mezi organizacemi z více než dvou členských států RVHP.

2. Strany v těch případech, kdy dojdou při uzavírání smlouvy k závěru, že v důsledku specifčnosti předmětu smlouvy je nutno se odchýlit od jednotlivých ustanovení těchto Všeobecných podmínek, mohou odchylky dohodnout ve smlouvě.

3. Na občanskoprávní smlouvy uzavírané mezi organizacemi z dvou členských států RVHP mohou být tyto Všeobecné podmínky použity jen tehdy, bude-li to oboustranně dohodnuto.

§ 2

Pojmům používaným v těchto Všeobecných podmínkách se rozumí takto:

„smlouva“ — smlouva o specializaci a kooperaci výroby;

„strana“, „druhá strana“ — podle obsahu konkrétního ustanovení může znamenat též strany, druhé strany;

„věřitel“ — strana, která je oprávněna uplatnit nárok;

„dlužník“ — strana, která je povinna uspokojit nárok věřitele;

„specializované výrobky“ — druhy nebo skupiny hotových výrobků, polotovary, uzly, součásti, kompletující výrobky, etapy a stadia technologických procesů, u nichž se uskutečňuje specializace a kooperace výroby;

„dohoda“ — jakákoli dohoda, která se řídí občanským právem, uzavíraná k provedení smlouvy;

„smlouva o dodávce“ — kupní smlouva v zahraničním obchodě.

Oddíl II

Smluvní strany

§ 3

1. Smluvními stranami mohou být hospodářské organizace, které jsou subjekty občanského práva

a jsou podle právního řádu státu svého sídla oprávněny uzavřít takovou smlouvu.

2. Hospodářská organizace, která není oprávněna k zahraničně obchodní činnosti, se účastní ve smlouvě společně s organizací oprávněnou k této činnosti.

3. Jestliže mezi hospodářskými organizacemi jednoho státu zúčastněnými na smlouvě nejsou v této smlouvě rozdělena práva a povinnosti, odpovídají organizace vůči druhé smluvní straně solidárně.

Oddíl III

Uzavírání, změna a vstup smlouvy v platnost

§ 4

Smlouva musí minimálně obsahovat rozdělení výroby specializovaných výrobků, u nichž musejí být uvedeny:

- technicko-ekonomické parametry a jakostní charakteristiky;
- objemy a lhůty dodávek;
- ceny a/nebo způsob stanovení cen na základě platných zásad a metodiky tvorby cen a doporučení orgánů RVHP.

§ 5

1. Smlouva se považuje za uzavřenou:

- a) mezi přítomnými — okamžikem jejího podpisu stranami;
- b) mezi nepřítomnými — okamžikem, kdy organizace, která přijala funkci organizovat uzavření smlouvy, obdrží poslední zprávu o bezvýhradném přijetí návrhu smlouvy, uzavírá-li se smlouva na základě společně vypracovaného návrhu, nebo okamžikem, kdy takovou zprávu obdrží navrhuující strana, uzavírá-li se smlouva na základě návrhu jedné ze stran.

2. Zpráva o přijetí návrhu smlouvy nebo návrhu na uzavření smlouvy se považuje začas oznámenou, jestliže ji organizace uvedená v odstavci 1 písm. b) tohoto paragrafu obdrží v době lhůty dohodnuté mezi stranami nebo uvedené v návrhu, a není-li lhůta dohodnuta mezi stranami nebo uvedena v návrhu, pak v době 90 dnů počítaných ode dne, kdy bylo ukončeno zpracování návrhu anebo kdy byl návrh odeslán.

3. Je-li ze zprávy došlé opožděně zřejmo, že zpráva byla odeslána před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 2 tohoto paragrafu, považuje se za opožděnou jen tehdy, jestliže navrhující strana ihned uvědomila druhou stranu o opožděném obdržení zprávy.

4. Návrh je považován za závazný pro navrhující stranu, není-li v něm výslovně stanoveno něco jiného nebo nepřišlo-li jeho odvolání druhé straně před obdržением návrhu nebo současně s ním.

5. Přijetí návrhu může být vzato zpět způsobem stanoveným v odstavci 4 tohoto paragrafu pro odvolání návrhu.

6. Za nový návrh se považuje:

- a) opožděné přijetí návrhu;
- b) odpověď na návrh, která obsahuje změny a/nebo doplňky k tomuto návrhu.

7. Datum uzavření smlouvy je organizace uvedena v odstavci 1 písm. b) tohoto paragrafu povinna oznámit stranám do 10 dnů ode dne jejího uzavření.

8. Strany mohou dohodnout jiný způsob uzavření smlouvy.

§ 6

1. Smlouva, návrh a přijetí návrhu platí za podmínky, že byly učiněny písemně.

2. Za písemnou formu se považují též telegrafická a dálnopisná sdělení.

§ 7

Veškeré přílohy ke smlouvě, které jsou v ní uvedeny, nebo v nichž je odvolání na smlouvu, tvoří její nedílnou součást.

§ 8

Při uzavírání smlouvy mezi nepřítomnými se za místo uzavření smlouvy pokládá místo obdržení zprávy o přijetí návrhu.

§ 9

Od okamžiku uzavření smlouvy všechna předchozí korespondence k ní pozbývá platnosti, pokud smlouva nestanoví jinak.

§ 10

1. Nestanoví-li smlouva něco jiného, vstupuje v platnost dnem uzavření.

2. Jestliže je podle právního řádu státu i jen jedné ze smluvních stran nutné její schválení příslušným státním orgánem, vstupuje smlouva v platnost dnem posledního nezbytného schválení, pokud strany nedohodly jinou lhůtu.

3. Strana, v jejímž státě se vyžaduje schválení smlouvy, je povinna:

- uvést příslušnou výhradu ve smlouvě;
- učinit všechna na ní závislá opatření k získání schválení;

— ihned informovat druhou stranu nebo organizaci, která přijala funkci organizovat uzavření smlouvy, o rozhodnutí příslušného státního orgánu o schválení nebo o tom, že ve lhůtě uvedené v odstavci 4 tohoto paragrafu nebylo přijato žádné řešení.

4. Nebude-li smlouva schválena podle odstavce 2 tohoto paragrafu během 3 měsíců ode dne jejího uzavření nebo během jiné dohodnuté lhůty nebo bude-li schválena s výhradou, má se za to, že smlouva nevstoupila v platnost.

§ 11

Každá strana může navrhnout doplnění a zpřesnění smlouvy zejména s přihlédnutím k objemům a lhůtám dodávek vyplývajících z dlouhodobých obchodních dohod a ročních protokolů k nim.

§ 12

Ustanovení tohoto oddílu platí též pro změnu a doplnění smlouvy.

Oddíl IV

Práva a povinnosti stran

§ 13

Specializovaná strana je povinna:

1. Zajišťovat výrobu specializovaných výrobků pro uspokojování potřeb nespécializované strany v souladu s technicko-ekonomickými parametry a jakostními charakteristikami v objemech, lhůtách a způsobech, které stanoví smlouva.
2. Uspokojovat v mezích svých možností (včetně uspokojování vnitřních potřeb, dříve přijatých závazků pro dodávky pro vývoz atd.) a podle dodatečné dohody o objemech, lhůtách a dalších podmínkách potřeby nespécializované strany ve specializovaných výrobcích, přesahující objemy uvedené ve smlouvě. Přitom nesmějí být porušeny zájmy ostatních smluvních stran.

Pokud není ve smlouvě dohodnuta jiná lhůta, musejí být požadavky týkající se dodatečných potřeb předloženy nejpozději v prvním čtvrtletí roku předcházejícího roku dodávky.

3. Soustavně zdokonalovat specializované výrobky zajištěním zvyšování jejich jakosti a technické úrovně na základě výsledků a pokrokových směrů rozvoje světové vědy a techniky v dané oblasti, jakož i zkušeností s využíváním těchto výrobků uživateli se zřetelem ke zvýšení jejich konkurenční schopnosti ve všech ukazatelích na světovém trhu. Informovat smluvní strany o zdokonalení specializovaných výrobků před uskutečněním takových zdokonalení.

Má-li zdokonalení specializovaných výrobků za následek změnu podmínek smlouvy, musí být předběžně dohodnuto způsobem stanoveným těmito Všeobecnými podmínkami pro změnu smlouvy.

Strany, které mají zájem, mohou dohodnout

zdokonalení specializovaných výrobků za podmínky, že tím neporuší zájmy ostatních smluvních stran.

4. Zajistit provedení prověrky (zkoušky, analýzy, prohlídky atd. podle druhu výrobku) vzorů nových nebo zdokonalených specializovaných výrobků a předložit nespécializované straně příslušné dokumenty.

V případech stanovených smlouvou se prověrka provede podle předpisů platných ve státě specializované strany.

5. Podle podmínek dohodnutých ve smlouvě nebo v souladu s ní předávat nespécializované straně výrobně technické zkušenosti, poznatky a informace o zvláštních charakteristických vlastnostech specializovaných výrobků a zvláštních podmínkách jejich používání, jakož i jiné informace podle druhu výrobků, a to v rozsahu zajišťujícím nespécializované straně možnost používání specializovaných výrobků k účelům, k nimž jsou podle smlouvy určeny.
6. Zajistit právní nezávadnost specializovaných výrobků a/nebo předávaných vědeckotechnických výsledků, pokud jde o práva průmyslového vlastnictví třetích osob ve státě nespécializované strany i v jiných státech dohodnutých mezi stranami tak, aby nespécializovaná strana měla možnost používat tyto výrobky a výsledky podle dohodnutých podmínek a v souladu s účelem smlouvy.
7. Zajišťovat, aby specializované výrobky odpovídaly závazným předpisům o ochraně zdraví a bezpečnosti při práci, o ochraně životního prostředí a/nebo jiným technickým, zdravotním, hygienickým a podobným předpisům platným ve státě nespécializované strany.

Neobsahuje-li smlouva odvolání na závazné předpisy platné ve státě nespécializované strany nebo nesplní-li nespécializovaná strana své povinnosti podle § 15 odst. 7, bude se specializovaná strana řídit předpisy platnými ve svém státě.

8. Zajišťovat na žádost nespécializované strany a podle dohodnutých podmínek zaučení jejích odborníků v používání specializovaných výrobků.

§ 14

Podle druhu specializovaných výrobků, zejména jsou-li předmětem smlouvy stroje, přístroje, zařízení a jiné zboží podobného druhu, je specializovaná strana též povinna:

1. Zajišťovat výrobu náhradních dílů nezbytných pro běžné používání specializovaných výrobků za účelem uspokojení potřeb nespécializované strany v těchto náhradních dílech v dohodnutých objemech a lhůtách, řídící se příslušnými ustanoveními platných Všeobecných zásad zajišťování náhradních dílů ke strojům a zařízením dodávaných ve vzájemném obchodě mezi členskými státy RVHP a SFRJ.

2. Zajišťovat podle dohodnutých podmínek provádění montážních prací a/nebo pomoc při uskutečňování technické služby (servisu).

§ 15

Nespécializovaná strana je povinna:

1. Zajišťovat uspokojování potřeb specializovaných výrobků v souladu s technicko-ekonomickými parametry a jakostními charakteristikami v objemech, lhůtách a způsobem, které stanoví smlouva.
2. Jestliže je nespécializovaná strana podle smlouvy povinna zastavit a/nebo po dobu platnosti smlouvy nezahajovat znovu výrobu specializovaných výrobků, musejí být ve smlouvě stanoveny příslušné podmínky a lhůty. Nespécializovaná strana však není povinna zastavit výrobu specializovaných výrobků, pokud strany nepodepíší protokol o úplném uspokojování potřeb nespécializované strany v těchto výrobcích, včetně požadovaných dodatečných potřeb, a to v souladu s technicko-ekonomickými parametry a jakostními charakteristikami v objemech, lhůtách a za podmínek, které stanoví smlouva.
3. Předávat specializované straně podle podmínek dohodnutých v souladu se smlouvou technickou dokumentaci, výrobně technické zkušenosti, poznatky a jiné informace podle druhu specializovaných výrobků, jimiž disponuje a které jsou nutné pro zavedení výroby a mohou pomoci zvýšit technickou úroveň a jakost specializovaných výrobků a efektivnost jejich výroby.
4. Učinit všechna na ní závislá opatření, aby specializovaná strana měla možnost podle dohodnutých podmínek využívat práva průmyslového vlastnictví, která má k dispozici ve svém státě, týkající se specializovaných výrobků v rozsahu nutném pro jejich zdokonalování a odbytu v souladu s podmínkami smlouvy.
5. Informovat specializovanou stranu o zkušenostech s používáním specializovaných výrobků a o navrhovaných nebo uskutečněných zdokonaleních, které vedou ke zlepšení technicko-ekonomických parametrů a jakostních charakteristik těchto výrobků.

Na předávání technické dokumentace, výrobně technických a jiných informací, týkajících se uvedených zdokonalení, se vztahují ustanovení odstavce 3 tohoto paragrafu.

6. Informovat specializovanou stranu o vlastních vylučných právech nebo o vylučných právech jiných organizací svého státu nebo o vylučných právech států, týkajících se specializovaných výrobků, která jsou stanoveným způsobem chráněna v třetích státech, a o licencích udělených na základě těchto práv.
7. Informovat specializovanou stranu způsobem a ve lhůtách, které stanoví smlouva, o obsahu závazných předpisů o ochraně zdraví a bezpeč-

nosti při práci, o ochraně životního prostředí a/nebo jiných technických, zdravotních, hygienických a podobných předpisech platných ve svém státě a týkajících se specializovaných výrobků.

Nebude-li ve smlouvě stanoven způsob a lhůty předání takové informace, musí ji nespecializovaná strana předložit v technicky odůvodněných lhůtách, avšak nejpozději při podpisu smlouvy na dodávku těch specializovaných výrobků, na které se informace vztahuje. V takovém případě strany dohodnou nezbytné změny smlouvy.

§ 16

Podle podmínek dohodnutých ve smlouvě nebo v souladu s ní jsou strany povinny vzájemně si poskytovat podle svých možností pomoc ve výzkumu a vývoji, vývojových pracích zaměřených ke zlepšení technicko-ekonomických a jakostních charakteristik specializovaných výrobků.

§ 17

Není-li ve smlouvě stanoveno jinak, musí být zachováno utajení technické dokumentace, vědeckotechnických poznatků, výrobně technických zkušeností, znalostí a jiných informací včetně informací typu know-how, které získala jedna strana od druhé nebo o nichž se dověděla v průběhu spolupráce.

Publikování nebo jiné zveřejnění takových informací, jakož i jejich předání třetím osobám, ale i po zániku smlouvy, se může uskutečnit pouze způsobem stanoveným ve smlouvě nebo zvláštní dohodou stran.

§ 18

V případě, že se smluvní strana rozhodne ukončit platnost ochranného dokumentu před uplynutím ochranné lhůty, je povinna včas o tom uvědomit druhou zainteresovanou stranu a na požádání postoupit jí tento dokument podle dohodnutých podmínek.

Náklady související s postoupením práv nese ta strana, které se tato práva postupují.

§ 19

Jestliže třetí osoby poruší práva průmyslového vlastnictví jedné ze stran týkající se specializovaných výrobků, je druhá strana povinna informovat o tom stranu, proti níž porušení směřuje, a poskytnout jí nezbytnou pomoc při ochraně jejich práv podle dohodnutých podmínek.

§ 20

Smluvní strany se zavazují učinit všechna na nich závislá opatření, aby objemy dodávek specializovaných výrobků dohodnutých ve smlouvě byly zahrnuty do dlouhodobých obchodních dohod a ročních protokolů k nim.

§ 21

Všechny dodávky specializovaných výrobků se uskutečňují na podkladě smluv na dodávku, uzavíraných mezi organizacemi oprávněnými k zahraničně obchodní činnosti.

§ 22

1. Smluvní strany jsou povinny zajistit uzavření smluv na dodávku specializovaných výrobků v souladu s podmínkami smlouvy.

2. Není-li ve smlouvě stanoveno jinak:

- a) organizace specializované strany oprávněná k zahraničně obchodní činnosti, zúčastněná ve smlouvě je povinna zaslat druhé straně návrh na uzavření smlouvy na dodávku specializovaných výrobků nejpozději ve II. čtvrtletí a na dodávku nesériově vyráběných strojů a zařízení nejpozději do 1. dubna roku předcházejícího roku dodávky;
- b) organizace nespecializované strany, oprávněná k zahraničně obchodní činnosti, zúčastněná ve smlouvě, je povinna dát odpověď na návrh na uzavření smlouvy na dodávku do 30 dnů ode dne odeslání návrhu;
- c) v případě, že odpověď na návrh obsahuje výhradu, jsou organizace, mezi nimiž má být uzavřena smlouva na dodávku, povinny odstranit vzniklý rozpor v průběhu 45 dnů ode dne odeslání odpovědi organizace, která obdržela návrh na uzavření smlouvy na dodávku.

3. Obsahuje-li návrh podmínky, které nejsou v souladu se smlouvou a druhá strana jej z tohoto důvodu nepřijme, má se za to, že návrh nebyl učiněn. To platí i pro odpověď na návrh.

§ 23

Organizace nespecializované strany oprávněná k zahraničně obchodní činnosti, zúčastněná ve smlouvě, je povinna bez prodlení informovat příslušnou organizaci specializované strany o požadavcích na dodávku specializovaných výrobků, které jí došly z třetích zemí, a v souladu se způsobem stanoveným ve svém státě učinit potřebná opatření, aby informace byly předány i v případě, že takové požadavky obdrží jiné organizace jejího státu.

Oddíl V

Odpovědnost stran

§ 24

1. Strany nesou hmotnou odpovědnost za nesplnění nebo nenáležité splnění závazků přijatých ve smlouvě.

2. Není-li ve smlouvě stanoveno jinak, strana, která ke splnění svých závazků použila třetí osobu, odpovídá druhé smluvní straně za nesplnění nebo nenáležité splnění závazku třetí osobou tak, jako by jednala sama.

3. Formy hmotné odpovědnosti jsou:

- a) zaplacení penále;
- b) náhrada škody.

4. Není-li ve smlouvě stanoveno jinak, pak v případech, kdy tyto Všeobecné podmínky nebo smlouva stanoví penále, se škoda nehradí.

5. Není-li ve smlouvě nebo v těchto podmínkách stanoveno jinak, v případech, kdy nesplnění nebo nenáležité splnění závazků z dohod je současně porušením závazků ze smlouvy, vylučují takové důvody pro vznik odpovědnosti z dohody uplatnění příslušných nároků vyplývajících přímo z této smlouvy.

§ 25

1. V případech stanovených těmito Všeobecnými podmínkami nebo smlouvou je dlužník povinen na žádost věřitele zaplatit penále za nesplnění nebo nenáležité splnění smluvních závazků.

2. Právo věřitele požadovat zaplacení penále vzniká samotnou skutečností nesplnění nebo nenáležitého splnění závazků dlužníkem.

3. Rozhodčí soud není oprávněn snížit penále, jehož zaplacení se požaduje v souladu s těmito Všeobecnými podmínkami.

4. V případech, kdy úplné nebo částečné nesplnění nebo nenáležité splnění závazků bylo důsledkem neposkytnutí řádné součinnosti věřitele dlužníkovi ke splnění jeho závazku nebo důsledkem neoprávněného jednání věřitele při plnění závazku, je rozhodčí soud oprávněn zcela nebo zčásti odmítnout uspokojení nároků věřitele na zaplacení penále podle toho, jaký vliv mělo neoprávněné jednání věřitele na splnění závazku dlužníka.

5. V těch případech, kdy se stanoví, že penále se počítá za každý den prodlení, počítá se penále za každý započatý den.

6. Zaplacení penále v případě prodlení nebo jiného nenáležitého splnění závazků ze smlouvy neosvobozuje dlužníka od splnění příslušných závazků.

§ 26

1. Při prodlení s uzavřením smlouvy na dodávku proti lhůtě stanovené smlouvou nebo stanovené podle § 22 těchto Všeobecných podmínek strana, která porušila závazek, zaplatí druhé straně penále vypočtené z ceny výrobků, na něž měla být smlouva na dodávku uzavřena.

2. Není-li ve smlouvě stanoveno jinak, počítá se penále od prvního dne prodlení, a to v této výši:

- v prvních 30 dnech — 0,05 % za každý den;
- v dalších 30 dnech — 0,08 % za každý den;
- dále — 0,12 % za každý den prodlení.

3. Celková částka penále uvedeného v odstavci 2 tohoto paragrafu nemůže přesáhnout 8 % z ceny

výrobků, na něž měla být smlouva na dodávku uzavřena.

4. Strana, která odmítla uzavřít smlouvu na dodávku, zaplatí druhé straně penále ve výši 8 % z ceny výrobků, na něž odmítla uzavřít smlouvu, včetně penále za prodlení s uzavřením smlouvy na dodávku těchto výrobků, jestliže k prodlení došlo a penále již bylo vyúčtováno a zaplacen.

§ 27

1. Není-li ve smlouvě stanovena jiná lhůta, při prodlení s uzavřením dohody delším než 4 měsíce proti lhůtě stanovené pro její uzavření, je strana, vůči níž byl závazek porušen, oprávněna odstoupit od závazku na uzavření takové dohody.

2. Strana, vůči níž byl závazek na uzavření dohody porušen, je oprávněna odstoupit od závazku na její uzavření i před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1 tohoto paragrafu, jestliže strana, která závazek porušila, písemně oznámí, že v uvedené lhůtě dohodu neuzavře.

3. Na kompletní závody a kompletní zařízení se ustanovení odstavce 1 tohoto paragrafu nevztahuje. Lhůty pro odstoupení od závazku na uzavření takové dohody dohodnou smluvní strany pro každý případ zvlášť.

§ 28

1. V případě, že dlužník nesplní nebo nenáležité splní závazky, za jejichž porušení není stanoveno penále, je povinen nahradit věřiteli škodu způsobenou nesplněním nebo nenáležitým splněním závazku.

2. Podle těchto Všeobecných podmínek se jako škoda hradí náklady vynaložené věřitelem, zmenšení nebo poškození jeho majetku. Nenahrazuje se ušlý zisk, nepřímé škody a ani penále, které zaplatil věřitel vnitrostátním kontrahentům podle právního řádu svého státu a/nebo hospodářských smluv.

3. Povinnost k náhradě škody vzniká, nastanou-li tyto okolnosti:

- a) nesplnění nebo nenáležité splnění smluvního závazku;
- b) v důsledku nesplnění nebo nenáležitého splnění smluvních závazků vznikla druhé straně hmotná škoda;
- c) mezi nesplněním nebo nenáležitým splněním závazku a vznikem hmotné škody druhé straně je přímá příčinná souvislost;
- d) dlužník zavinil nesplnění nebo nenáležité splnění závazku.

4. Při posuzování zavinění se za kritérium pokládá vynaložení péče obvyklé ve vztazích daného druhu.

5. Břemeno dokazování okolností uvedených pod písmeny a), b) a c) odst. 3 tohoto paragrafu, jakož i výše škody spočívá na věřiteli. Zavinění dlužníka,

za nesplnění nebo nenáležitě splnění závazků, se předpokládá.

6. Dlužník není povinen nahrazovat škodu, kterou mohl věřitel odvrátit, kdyby projevil péči obvyklou ve vztazích daného druhu.

7. Pokud smlouva nestanoví jinak, hradí se škoda v polovičním rozsahu, avšak celková výše škody, která se hradí, nesmí přesáhnout 50 % hodnoty specializovaných výrobků, ohledně nichž byl závazek porušen.

8. Náhrada škody při prodlení nebo jiném nenáležitěm splnění závazků ze smlouvy neosvobozuje dlužníka od splnění příslušných závazků.

§ 29

1. Strany se osvobozují od odpovědnosti za částečné nebo úplně nesplnění smluvních povinností, jestliže se tak stalo v důsledku vyšší moci.

2. Za vyšší moc se pokládají okolnosti, které vznikly po uzavření smlouvy v důsledku stranou nepředvídaných a neodvratitelných událostí mimořádné povahy.

3. Strany se rovněž osvobozují od odpovědnosti za částečné nebo úplně nesplnění smluvních povinností, pokud to vyplývá ze smlouvy.

4. Důkazní břemeno existence okolností vylučujících odpovědnost dlužníka spočívá na dlužníkovi.

§ 30

1. Strana, u níž nastala nemožnost splnění smluvních povinností v důsledku okolností uvedených v § 29, musí o vzniku těchto okolností písemně uvědomit druhou stranu bez prodlení, avšak během lhůty pro splnění smluvních závazků. Oznámení musí obsahovat údaje o vzniku a povaze okolností a jejich možných následcích. Strana musí rovněž bez prodlení písemně uvědomit druhou stranu o skončení těchto okolností.

2. Okolnosti osvobozující strany od odpovědnosti za úplné nebo částečné nesplnění smlouvy musejí být potvrzeny obchodní komorou nebo jiným příslušným ústředním orgánem toho kterého státu.

3. Neoznámení nebo opožděné oznámení vzniku okolností osvobozující od odpovědnosti stranou, u které vznikla nemožnost splnění smluvních závazků, má za následek její povinnost nahradit škodu způsobenou neoznámením nebo opožděným oznámením.

§ 31

1. V případech uvedených v § 29 se prodlužuje lhůta pro splnění smluvních závazků přiměřeně o dobu, během níž takové okolnosti a jejich následky budou účinkovat.

2. Jestliže smlouva nestanoví jinou lhůtu, pak v případech, kdy tyto okolnosti a jejich následky trvají déle než 12 měsíců, je každá ze stran oprávněna odstoupit od dalšího plnění smlouvy v části dotčené těmito okolnostmi a/nebo jejich následky.

Přitom žádná ze stran není oprávněna uplatňovat vůči druhé straně jakékoli nároky založené na takovém odstoupení.

Strana může využít svého práva na odstoupení od smlouvy, jestliže uvědomí o odstoupení od smlouvy druhou stranu dříve, než tato začne s plněním příslušného závazku ze smlouvy.

Oddíl VI

Nároky

§ 32

Před podáním žaloby rozhodčímu soudu je strana povinna uplatnit nárok u druhé strany.

§ 33

1. Nároky týkající se penále musejí být uplatněny nejpozději do 3 měsíců. Tato lhůta počíná běžet

a) u penále počítaného po dnech — dnem splnění závazků nebo dnem, kdy penále z tohoto titulu dosáhlo maximální výše, jestliže závazek nebyl splněn do tohoto dne;

b) u penále, které se může počítat jen jednorázově — dnem vzniku práva penále požadovat.

2. Neuplatnění nároku na zaplacení penále ve lhůtě podle odstavce 1 tohoto paragrafu zbavuje stranu uplatňující nárok práva obrátit se na rozhodčí soud.

§ 34

1. Uplatnění nároku musí obsahovat tyto údaje:

- název smlouvy a datum jejího uzavření;
- název strany, vůči níž se uplatňuje nárok;
- název specializovaných výrobků podle smlouvy, jichž se uplatňovaný nárok týká a/nebo obsah závazků, pro jejichž neplnění nebo nenáležitě plnění se nárok uplatňuje;
- obsah nároku;
- odůvodnění požadavku a/nebo rozpis vypočteného penále, který může být též uveden ve vyúčtování, přiloženém k nároku.

2. Jestliže uplatněný nárok neobsahuje některé z údajů uvedených v písmenech a) až e) odst. 1 tohoto paragrafu, strana, vůči níž byl nárok uplatněn, je povinna bez prodlení oznámit straně uplatňující nárok, jakými údaji je třeba doplnit uplatnění nároku. V případě, že strana, vůči níž byl nárok uplatněn, tuto povinnost nesplní, nemůže se později dovolávat neúplností nároku.

3. Jestliže strana, která uplatňuje nárok na zaplacení penále, obdržela oznámení strany, vůči níž byl nárok uplatněn podle odstavce 2 tohoto paragrafu v době, kdy uplynula lhůta pro uplatnění nároku podle § 33 anebo uplyne v průběhu dalších 10 dnů počítaných ode dne, kdy obdržela takové oznámení, je strana, která uplatnila nárok, oprávněna doplnit uplatnění nároku do 10 dnů od obdržení oznámení, bez ohledu na uplynutí lhůty pro uplatnění nároku. Toto ustanovení se vztahuje i na uplat-

nění nároků z jiných důvodů, pokud bude ve smlouvě stanovena lhůta pro jejich uplatnění.

4. V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto paragrafu se lhůta pro posouzení nároku podle § 35 počítá ode dne, kdy došly doplňující údaje podle odstavce 1 tohoto paragrafu od strany uplatňující nárok.

§ 35

1. Strana, vůči níž byl nárok uplatněn, je povinna jej posoudit a straně, která jej uplatnila, dát věcnou odpověď (uznat nebo odmítnout plné nebo částečné uspokojení nároku), a to neprodleně, rozhodně ne později než ve lhůtě stanovené smlouvou. Není-li taková lhůta ve smlouvě stanovena, musí být věcná odpověď zaslána bez prodlení, nejpozději však v průběhu 90 dnů, a v případě, že jde o zaplacení penále, v průběhu 60 dnů ode dne uplatnění nároku.

2. Jestliže strana, vůči níž byl nárok uplatněn, nedá věcnou odpověď ve lhůtě podle odstavce 1 tohoto paragrafu a strana, která jej uplatnila, podá žalobu u rozhodčího soudu před tím, než obdržela odpověď, nese poplatky za rozhodčí řízení bez ohledu na výsledek sporu strana, která na uplatnění nároku neodpověděla. Toto ustanovení se nevztahuje na případy uvedené v odstavci 3 tohoto paragrafu.

3. Jestliže strana, vůči níž byl nárok uplatněn nemůže dát z technických důvodů věcnou odpověď ve lhůtě podle odst. 1 tohoto paragrafu, může navrhnout straně uplatňující nárok, aby tato lhůta byla prodloužena do určitého dne.

4. Jestliže strana, která uplatnila nárok, nesouhlasí s návrhem strany, vůči níž byl nárok uplatněn, na prodloužení lhůty pro věcnou odpověď k posouzení nároku a podá žalobu u rozhodčího soudu, o poplatcích za rozhodčí řízení rozhodne rozhodčí soud podle výsledku sporu.

5. Jestliže strana, která uplatnila nárok, souhlasí s prodloužením lhůty pro věcnou odpověď, avšak strana, vůči níž byl nárok uplatněn, nedá odpověď v dohodnuté lhůtě a předkládající strana podá žalobu u rozhodčího soudu, poplatky za rozhodčí řízení se uloží bez ohledu na výsledek sporu straně, která nedala věcnou odpověď.

§ 36

Jestliže strana podá žalobu u rozhodčího soudu před tím, než obdržela věcnou odpověď od druhé strany a před uplynutím lhůty pro odpověď stanovené v § 35, poplatky za rozhodčí řízení nese bez ohledu na výsledek sporu strana, která podala žalobu.

§ 37

1. Nároky se musejí uplatnit písemně doporučeným dopisem nebo doručením straně, u níž se uplatňují.

2. Nároky se mohou uplatňovat telegraficky nebo dálnopisem. V těchto případech musejí být potvrzeny doporučeným dopisem nejpozději do 7 pracovních dnů ode dne telegrafického nebo dálnopisného uplatnění nároku.

Oddíl VII

Promlčení

§ 38

Na nároky vyplývající ze vztahů upravených těmito Všeobecnými podmínkami se vztahují ustanovení o promlčení, uvedená v tomto oddílu.

§ 39

Uplynutím promlčecí lhůty u hlavního nároku uplyne rovněž promlčecí lhůta u vedlejších nároků.

§ 40

1. Obecná promlčecí lhůta činí 2 roky.

2. Zvláštní promlčecí lhůta v délce 1 roku se stanoví pro žaloby založené na nárocích na zaplacení penále.

§ 41

1. Obecná promlčecí lhůta se počítá ode dne vzniku nároku.

2. Zvláštní promlčecí lhůta pro žaloby založené na nárocích na zaplacení penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy strana, která nárok uplatnila, obdržela od druhé strany věcnou odpověď, a jestliže druhá strana nedala věcnou odpověď ve stanovené lhůtě, ode dne následujícího po dni, kdy uplynula lhůta pro odpověď.

§ 42

Běh promlčecí lhůty se staví, jestliže podání žaloby bránila okolnost vyšší moci, která vznikla nebo působila v průběhu promlčecí lhůty. Doba, po kterou se běh promlčecí lhůty staví, se do promlčecí lhůty nezapočítává.

§ 43

1. Běh promlčecí lhůty se přerušuje

- a) podáním žaloby u rozhodčího soudu;
- b) písemným uznáním nároku povinnou stranou.

2. Po přerušení počíná běh promlčecí lhůty znovu.

3. Jestliže žalobce vezme žalobu od rozhodčího soudu zpět, nepovažuje se běh promlčecí lhůty za přerušovaný.

§ 44

Jestliže dlužník splní povinnost po uplynutí promlčecí lhůty, nemá právo žádat plnění zpět, i kdyby v okamžiku plnění nevěděl o uplynutí promlčecí lhůty.

§ 45

Nároky, u nichž uplynula promlčecí lhůta, mohou být započteny podle dohody mezi stranami.

§ 46

K promlčení rozhodčí soud přihlídně tehdy, jestliže se dlužník promlčení dovolá.

§ 47

Změna ustanovení uvedených v tomto oddílu se nepřipouští.

Oddíl VIII Zánik smlouvy

§ 48

Smlouva zaniká:

1. uplynutím dohodnuté doby platnosti;
2. dohodou stran;
3. v důsledku jednostranného odstoupení od smlouvy.

§ 49

Jednostranné odstoupení od smlouvy nebo od některé její části není přípustné, pokud tyto Všeobecné podmínky nebo smlouva nestanoví jinak.

§ 50

1. Jednostranné odstoupení od smlouvy se provede písemně.

2. Jestliže smlouva nestanoví jinou lhůtu, jednostranné odstoupení je platné po uplynutí 4 měsíců od data dopisu obsahujícího oznámení o jednostranném odstoupení.

3. V případě, že druhá strana pokládá odstoupení od smlouvy za bezdůvodné, může ve lhůtě uvedené v odstavci 2 tohoto paragrafu podat u rozhodčího soudu žalobu. Nepodá-li žalobu v této lhůtě, ztrácí právo později se obrátit k rozhodčímu soudu ve věci neodůvodněného jednostranného odstoupení od smlouvy.

§ 51

Zánik smlouvy nemá za následek automatický zánik dohod uzavřených k provedení smlouvy, pokud smlouva nestanoví jinak.

§ 52

Po zániku smlouvy platí dále závazky o utajení, dohodnuté ve smlouvě, jakož i jiné závazky, o nichž to smlouva přímo stanoví, s přihlédnutím k § 17.

Oddíl IX

Rozhodčí řízení

§ 53

Veškeré spory, které mohou vzniknout ze smlouvy nebo v souvislosti s ní, podléhají rozhodování rozhodčího soudu při obchodní komoře ve státě žalované strany nebo podle dohody stran v třetím státě, účastníku Úmluvy o řešení občanskoprávních sporů vznikajících ze vztahů hospodářské a vědeckotechnické spolupráce v rozhodčím řízení ze dne 26. května 1972, a v souladu s touto úmluvou.

Oddíl X

Rozhodné právo

§ 54

1. Vztahy stran ze smlouvy v těch otázkách, které nejsou upraveny nebo jsou upraveny neúplně

těmito Všeobecnými podmínkami nebo smlouvou, se řídí, pokud smlouva nestanoví jinak, hmotným právem státu specializované strany.

2. Pod pojmem hmotné právo, které se použije podle odstavce 1 tohoto paragrafu, se rozumějí obecné předpisy občanského práva a nikoliv předpisy zvláštní vydané pro vztahy mezi socialistickými organizacemi a podniky příslušného státu.

Oddíl XI

Závěrečná ustanovení

§ 55

1. Dobu platnosti smlouvy určí strany podle jejího předmětu a účelu s přihlédnutím k tomu, že je účelné dohodnout tyto vztahy dlouhodobě.

2. Prodloužení doby platnosti smlouvy se provede písemně, a pokud smlouva nestanoví jinak, způsobem stanoveným pro její uzavření. V případě potřeby strany stanoví podmínky prodloužení doby platnosti smlouvy.

§ 56

1. Žádná ze stran není oprávněna postupovat svá práva a povinnosti ze smlouvy třetím osobám bez písemného souhlasu druhé strany.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto paragrafu se nevztahují na případy, kdy se práva a povinnosti ze smlouvy postupují z rozhodnutí příslušného státního orgánu jiným organizacím tohoto státu.

3. Organizace, která se stala účastníkem smlouvy podle odstavců 1 a 2 tohoto paragrafu, je povinna o postoupení práv a povinností písemně informovat všechny smluvní strany.

§ 57

1. Běh lhůty počítané podle počtu dní se počítá ode dne následujícího po události, která je rozhodující pro začátek běhu lhůty.

2. Konec lhůty počítané podle počtu týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá událost a od něhož se lhůta počítá. Pokud takový den není posledním v měsíci, připadá konec lhůty na poslední den měsíce.

3. Případně-li poslední den lhůty na den pracovního klidu, považuje se za den skončení lhůty nejbližší následující pracovní den.

§ 58

Jestliže strany určí depozitáře smlouvy, jsou povinny předat mu bez prodlení originál textu smlouvy a zasílat mu všechny ostatní dokumenty, které mají význam pro uzavření smlouvy, její nabytí platnosti, změny [zejména při prodloužení nebo doplnění] a pro její zánik.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos č. 5/1979** ze dne 31. října 1979 čj. 304/960/79, **o mzdovém zvýhodnění dělníků vybraných povolání ve strojírenských organizacích na území hlavního města SSR Bratislavy.**

Podle výnosu se postupuje od 1. listopadu 1979; výnos bude uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, jemu podřízených generálních ředitelstvích výrobních hospodářských jednotek a v organizacích jim přímo řízených.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády.

1. **výnos** ze dne 15. května 1978 čj. 7750-81/5. odd.-1978 **o odměňování dělníků v národních podnicích Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih a Vydavatelství Magnet.**

Tímto výnosem se zrušují:

- a) výnos ministerstva národní obrany ze dne 30. dubna 1968 čj. 1500-81/5. odd.-1968 o úpravě mzdových podmínek dělníků — občanských pracovníků v některých podnicích (organizacích) v působnosti ministerstva národní obrany, reg. v částce 31/1968 Sb.;
- b) výnos ministerstva národní obrany ze dne 29. prosince 1968 čj. 4629-81/5. odd.-1968 o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel a závozníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva národní obrany, reg. v částce 6/1969 Sb.

Výnos nabyl účinnosti pro národní podnik Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih, dnem 1. července 1978 a pro národní podnik Vydavatelství Magnet dnem 1. října 1978.

2. **výnos** ze dne 15. května 1978 čj. 7751-81/5. odd.-1978 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v národních podnicích Naše Vojsko, nakladatelství a distribuce knih a Vydavatelství Magnet.**

Tímto výnosem se zrušují:

- a) výnos ministra národní obrany ze dne 31. srpna 1967 čj. 17 660-81/5. odd.-1967 o úpravě platových poměrů odborných a administrativních pracovníků v národních podnicích Vydavatelství časopisů MNO a Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih, reg. v částce 7/1968 Sb.;
- b) výnos ministerstva národní obrany ze dne 29. listopadu 1968 čj. 4660-81/5. odd.-1968, kterým se mění výnos ministra národní obrany ze dne 31. srpna 1967, o úpravě platových poměrů odborných a administrativních pracovníků v národních podnicích Vydavatelství časopisů MNO a Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih, reg. v částce 6/1969 Sb.;
- c) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 29. prosince 1974 čj. 14 100-81/5. odd.-1974, kterým se mění výnos ministra národní obrany ze dne 20. července 1965 čj. 2301-FS-1965, o úpravě nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol pro vstup do pracovního poměru, reg. v částce 26/1975 Sb.

Výnos nabyl účinnosti pro národní podnik Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih, dnem 1. července 1978 a pro národní podnik Vydavatelství Magnet dnem 1. října 1978.

3. **výnos** ze dne 15. května 1978 čj. 7752-81/5. odd.-1978 **o odměňování obchodně provozních pracovníků v národním podniku Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih** ve znění výnosu ze dne 21. prosince 1979 čj. 12 367-81/5. odd.

Tímto výnosem se zrušuje výnos ministerstva národní obrany ze dne 1. dubna 1968 čj. 1190-81/5. odd.-1968 o úpravě platových poměrů pracovníků knižních středisek — občanských pracovníků v nár. podniku Naše vojsko, nakladatelství a distribuce knih, reg. v částce 31/1968 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1978, změna výnosu dnem 1. ledna 1980.

4. **výnos** ze dne 18. prosince 1979 čj. 11 850-81/5-1979, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva národní obrany ze dne 25. května 1977 čj. 4501-81/5 1977 **o odměňování technickohospodářských pracovníků vojenských lázeňských a rekreačních zařízení**, reg. v částce 32/1978 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Do výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky

vydal podle § 6 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil **předpis Proviantní náležitosti v Československé lidové armádě**, evid. zn. Všeob-P-46[práv.].

Tento předpis stanoví za jakých podmínek a v jakém rozsahu přísluší vojákům Československé lidové armády v činné službě, žákům vojenských škol a osobám plnícím úkoly v souvislosti s branou výchovou, civilní obranou a vojenským výcvikem: naturální stravování nebo bezplatný odběr stravy, popř. peněžitá náhrada za ně.

Předpis nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Do předpisu lze nahlédnout u místních vojenských správ.

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky

vydal podle § 9 odst. 3 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků ve znění pozdějších předpisů, úplné znění č. 122/1978 Sb., **Stejnokrojový předpis Československé lidové armády**, evid. zn. Všeob-P-47[práv.].

Tento předpis stanoví pravidla pro nošení vojenského stejnokroje vojáky v činné službě a práva a povinnosti vojáků v záloze a ve výslužbě, jimž bylo nošení vojenského stejnokroje povoleno.

V předpise jsou zároveň stanovena pravidla pro nošení stejnokrojů žáky vojenských středních škol, kteří dosud nejsou vojáky.

Předpis nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1980.

Do předpisu lze nahlédnout u místních vojenských správ.

Federální statistický úřad

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v donodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s Českým statistickým úřadem, Slovenským statistickým úřadem, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** [čj. 260/1980 ze dne 30. ledna 1980], **kterým se mění a doplňují přílohy výnosu o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích výrobní techniky v působnosti statistických úřadů**.

Výnosem se mění přílohy č. 1 a 2 výnosu Federálního statistického úřadu čj. 2951/77 ze dne 15. 7. 1977 (výnos byl publikován pod poř. č. 7 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, částka 9/1977; jeho vydání bylo oznámeno v částce 28/1977 Sbírky zákonů) tak, že v **příloze č. 1** se u funkce č. 104 (samostatný operátor VS) v 8. třídě doplňuje poznámka upravující podmínky pro zvýšení tarifního zařazení u této funkce o 1 třídu, v **příloze č. 2** se u funkce č. 200 (organizátor

provozu VS) vypouští tarifní třída 12 a za funkci č. 229 (samostatný inženýr VS) se doplňuje funkce č. 230 se zařazením do tarifní třídy 12; současně se připojuje pracovní charakteristika této funkce.

Výnos byl uveřejněn pod poř. č. 2 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, částka 2/1980; nabývá účinnosti dnem, který určí příslušný ústřední orgán.

Do výnosu je možno nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ústřední ředitel Československé televize

vydal podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **rozhodnutí** ze dne 27. prosince 1979 č. **39, kterým se vydávají Směrnice o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy v oboru působnosti Československé televize.** Rozhodnutí nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Do rozhodnutí lze nahlédnout na ústředním ředitelství Československé televize.